

čl. III. nov. čís. 99/23. Potud ovšem bylo by nesprávné tvrzení vymáhající věřitelky v dovolacím rekursu, že čl. 122 obch. zák. platí i na případ § 60 druhý odstavec vyr. ř., poněvadž prý jest výslovně uveden též v druhém odstavci § 61 vyr. ř. a poněvadž prý by byli věřitelé společnosti v onom případě na tom hůře než věřitelé společnosti v tomto druhém případě. Neboť jest podstatný rozdíl mezi prvním případem, kdy vyrovnací řízení bylo zahájeno jen na jmění společnosti, a mezi druhým případem, kdy bylo zároveň zahájeno vyrovnací řízení na soukromé jmění společníkovo, a záleží v onom případě jen na věřitelích, by své zájmy při uzavírání vyrovnání dostatečně chránili, mají-li za to, že vyrovnání s ohledem na značné jmění veřejných společníků není přiměřené. Ovšem tvrdí vymáhající věřitelka, že jde v tomto případě o osobní pohledávky proti povinnému, poněvadž rozhodným jest prý toliko výrok rozsudku a nikoli obsah žaloby a odůvodnění rozsudku, že pohledávka vznikla z dodávek pro soukromou továrnu povinného a že věřitelka přihlásila tuto pohledávku k vyrovnání společnosti jen z toho důvodu, poněvadž objednávka i veškerá korespondence dala se mezi ní a společností. Naproti tomu tvrdí povinný, že se jedná o pohledávku proti společnosti. Tím však není třeba zatím se zabývat, ježto jest to otázkou dalšího postupu vymáhajícího věřitele při vedení exekuce.

Čís. 7080.

Byl-li prozatímní zřízenec školní obce ze služeb propuštěn vzhledem k prohlášení ministerstva školství a národní osvěty, že ustanovení jeho odporovalo § 12 zákona ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n., není přípustna žaloba podle § 1 zákona ze dne 15. října 1925, čís. 217 sb. z. a n. proti školní obci, že jeho propuštění ze služeb jest právně bezúčinné a že jeho zaměstnanecký poměr trvá dále po právu. Pokud nejsou splněny předpoklady žaloby s hlediska § 228 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 20. května 1927, Rv I 1913/26.)

Jmenovací listinou danou v J. dne 20. ledna 1922 byl žalobce ustanoven prozatímním zřízencem místní školní obce J. na dobu jednoho roku podle §§ 3, 6 a 7 zák. ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. pro rok 1920 pro obor školnické služby při obecné a občanské škole chlapecké s titulem školníka. Výnosem ze dne 22. srpna 1922 rozhodla zemská školní rada, že propůjčením tohoto místa žalobci bylo porušeno ustanovení § 12 zákona ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n. o propůjčení míst legionářům, a výnosem ze dne 8. srpna 1922 prohlásilo ministerstvo školství a národní osvěty podle § 14 tohoto zákona obsazení tohoto místa za neplatné. V důsledku toho byl žalobce ze služeb místní školní rady propuštěn. I domáhal se žalobou, o niž tu jde pořadem práva soudního výroku, že jeho propuštění ze služeb jest právně bezúčinné a že jeho zaměstnanecký poměr k žalované školní obci, založený uvedenou jmenovací listinou, trvá dále po právu. Kromě obran

ve věci samé namítla žalovaná obec i nepřípustnost pořadu práva. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e z a m í t l n á m í t k u n e p ř í p u s t n o s t i p o ř a d u p r á v a , v e v ě c i s a m é p a k ž a l o b u p r o t e n t o k r á t e z a m í t l . O d v o l a c í s o u d k o d v o l á n í ž a l o b c e n a p a d e n ý r o z s u d e k p o t v r d i l . D ů v o d y : J d e o ž a l o b u u r č o v a c í . P ř e d p o k l a d e m t a k o v é t o ž a l o b y j e n e j e n , ž e ž a l o b c e m á p r á v n í z á j e m n a u r č e n í , j e h o ŷ s e d o m á h á , n ý b ř ŷ i n a t o m , b y u r č e n í t o s t a l o s e j i ŷ n y n í , p o k u d m o ŷ n o h n e d . T o h o t o p o s l é z z m í n ě n ě h o z á j m u ž a l o b c e n e p r o k á z a l a t a k é h o n e m á . M y l n ý m j e n á z o r o d v o l a t e l ŷ v , ž e r o z h o d n u t í m i n i s t e r s t v a ŷ k o l s t v í a t a k é v ý s l e d e k s t í ŷ n o s t i n a n e j v y ŷ ŷ í s p r á v n í s o u d j s o u p r o t u t o r o z e p ř í b e z v ý z n a m n y . R o z h o d n o u t i o t o m , z d a n ě j a k é m í s t o b y l o o b s a z e n o p r o t i u s t a n o v e n í z á k o n a l e g i o n á ř s k é h o č í s . 4 6 2 / 1 9 1 9 a p r o h l á s i t i o b s a z e n í z a n e p l a t n é , n á l e ŷ í p ř í s l u ŷ n ě m u m i n i s t e r s t v u , t e d y ú ř a d u s p r á v n í m u . R o z h o d n u t í m t a k o v ý m j e s o u d v á z á n , j e l i k o ŷ n e j d e t u o r o z h o d n u t í o n á r o k u s o u k r o m o p r á v n í m , t ř e b a b y r o z h o d n u t í t o v d ŷ s l e d c í c h s v ý c h d o t ý k a l o s e s o u k r o m ý c h z á j m ŷ d o t ý č n ě h o z ř í z e n c e . S o u d y m o h o u o v ŷ e m v e s p o r e c h s o u k r o m o p r á v n í c h r o z h o d o v a t i i o t a k o v ý c h p ř e d b ě ŷ n ý c h o t á z k á c h , j e ŷ j i n a k p a t ř í k p ř í s l u ŷ n o s t i s p r á v n í c h ú ř a d ŷ , a v ŷ a k j e n p o t u d , d o k u d o o t á z k á c h t ě c h p ř í s l u ŷ n ý ú ř a d s p r á v n í j i ŷ n e r o z h o d l . R o z h o d l - l i j i ŷ , n e p ř í s l u ŷ í s o u d u r o z h o d n u t í t o p ř e z k o u m á v a t i . B u d e - l i ž a l o b c o v a s t í ŷ n o s t n e j v y ŷ ŷ í m s p r á v n í m s o u d e m z a m í t n u t a , z ŷ s t a n e p ř í r o z h o d n u t í m i n i s t e r s t v a ŷ k o l s t v í , ž e o b s a z e n í o n o h o s l u ŷ e b n í h o m í s t a j e n e p l a t n é . O t a k o v é n e z á k o n n é a p r á v n ě n e ú č i n n é j m e n o v á n í n e m o h l b y v ŷ a k ž a l o b c e o p í r a t i n á r o k ž a l o b o u u p l a t ŷ o v a n ý . B u d e - l i s t í ŷ n o s t i v y h o v ě n o a r o z h o d n u t í m i n i s t e r s t v a z r u ŷ e n o , z ŷ s t a n e p ř í j m e n o v á n í ž a l o b c o v ě a ž a l o b c e b u d e s e m o c i d o m á h a t i ž a l o b o u o p l n ě n í p ř í d ě l e n í m í s t a t o h o . Ž a l o b c e n e m á t e d y p ř e d r o z h o d n u t í m n e j v y ŷ ŷ í h o s p r á v n í h o s o u d u o s t í ŷ n o s t i o n o h o p r á v n í h o z á j m u n a b e z o d k l a d n ě m u r č e n í , j e h o ŷ j e t ř e b a k ž a l o b ě u r č o v a c í a n e u v e d l t a k é a n e p r o k á z a l z v l á ŷ t n í o k o l n o s t i , j e ŷ b y z á j e m t e n o d ŷ v o d ŷ o v a l y .

N e j v y ŷ ŷ í s o u d n e v y h o v ě l d o v o l á n í .

D ů v o d y :

Ž e v ě c p a t ř í n a p o ř a d p r á v a , j e s t r o z h o d n u t o z p ŷ s o b e m d o v o l a c í s o u d v í z í c í m . V e v ě c i s a m é p o k l á d á i d o v o l a c í s o u d ž a l o b u z a n e p ř í p u s t n o u . R o z h o d n u t í m i n i s t e r s t v a ŷ k o l s t v í a n á r o d n í o s v ě t y n e p o d l ě h á d a l ŷ í m u ř á d n ě m u o p r a v n ě m u p r o s t ř e d k u a j e s t p r o t o p r á v o p l a t n é . N a t o m n i c n e z m ě n i l a b y o k o l n o s t , ž e ž a l o b c e p r o t i t o m u t o r o z h o d n u t í p o d a l s t í ŷ n o s t n a n e j v y ŷ ŷ í s p r á v n í s o u d , n e b o ŷ s t í ŷ n o s t t a t o n e n í ř á d n ý m o p r a v n ý m p r o s t ř e d k e m , n e m á t a k é p o d l e § 1 7 z á k o n a z e d n e 2 2 . ř í j n a 1 8 7 5 č í s . 3 6 ř . z á k . p r o r o k 1 8 7 6 o d k l a d n ě h o ú č i n k u a ž a l o b c o v a ž á d o s t o p ř í z n á n í o d k l a d n ě ú č i n n o s t i b y l a z a m í t n u t a . P ř e s t o n e n í p ř í p u s t n a ž a l o b a u r č o v a c í p o d l e § 1 z á k o n a z e d n e 1 5 . ř í j n a 1 9 2 5 , č í s . 2 1 7 s b . z . a n . , j e l i k o ŷ m i n i s t e r s t v o ŷ k o l s t v í a n á r o d n í o s v ě t y , j a k s p r á v n ě u z n a l j i ŷ o d v o l a c í s o u d , n e r o z h o d l o o n á r o c í c h s o u k r o m o p r á v n í c h , t ř e b a s r o z h o d n u t í v e s v ý c h d ŷ s l e d c í c h d o t ý k á s e s o u k r o m o p r á v n í c h z á j m ŷ ž a l o b c o v ý c h , a m o h l a b y t u d í ŷ v ú v a h u p ř í j í t i j e n j e ŷ t ě u r č o v a c í ž a l o b a p o d l e

§ 228 c. ř. s., kterou žalobce podle obsahu své žaloby také má na mysli a při níž právní zájem na tom, by právní poměr nebo právo co nejdříve byly na jisto postaveny soudním rozhodnutím, jest předpokladem nároku na právní ochranu, t. j. práva, žádati na soudě rozsudek určitého obsahu. Zájem tento musí býti zcela nutkavý a právní postavení žalobce musí býti takové, by brzké, rychlé určení bylo pro něho jediným žádoucím východiskem. Že tomu tak není v tomto případě, dolíčil správně odvolací soud, ale plyne to i zřejmě z okolnosti, že dovolání vytýká odvolacímu řízení vadnost proto, že odvolací soud nenařídil podle § 190 c. ř. s. přerušení soudního řízení až do právoplatného rozhodnutí v zahájeném již řízení správním, čímž patrně míněno jest rozhodnutí dovolávaného nejvyššího správního soudu, takže žalobci vážně ani nejde o to, by o jeho právním poměru ke školní obci soudem bylo rozhodnuto co nejdříve. Nebyla-li však žaloba přípustna, nebylo ani předpokladu pro řešení otázky, zda žaloba jest věcně odůvodněna, a právě proto nemuseli nižší soudové zjišťovati, zda žalobce byl školnickou službou plně a trvale zaměstnán, ani, kdy žalobci byl doručen výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 8. srpna 1922, a nelze tudíž důvodně vytýkati odvolacímu řízení vadnost proto, že tyto okolnosti odvolacím soudem nebyly zjištěny. Za toho stavu věci nebylo třeba, řešiti další otázku, nabyli-li žalobce podle § 7 zák. ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. z roku 1920 soukromého práva na definitivní ustanovení.

Čís. 7081.

Bylo-li usnesením o prozatímním opatření uloženo manželé, by platil manželce zatím výživné až do právoplatného rozhodnutí sporu o rozvod manželství od stolu a lože a o placení výživného, kterýžto spor byl rozhodnut procesním soudem první stolice v ten rozum, že se manželství rozvádí z viny obou stran, že se žaloba manželčina o placení výživného zamítá, ale že se manžel uznává povinným platiti manželce podle dvorského dekretu ze dne 4. května 1841, čís. 531 sb. z. s. výživné penízem nižším, než bylo stanoveno usnesením o prozatímním opatření, a nepadl-li rozsudek prvního soudu odvoláním, a to bez úspěchu, pouze manžel, nikoliv však i manželka, byl manžel oprávněn domáhati se na manželce vrácení přeplatku výživného a to od doby, kdy uplynula lhůta k odvolání do rozsudku prvního soudu, pak-li platil i po této době omylem výživné větším penízem, stanoveným usnesením o prozatímním opatření.

(Rozh. ze dne 20. května 1927, Rv I 1995/26.)

Žalobě manžela proti manželce o vrácení přeplatku výživného procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolání uplatňující toliko důvod nesprávného právního posouzení věci podle §u 503 čís. 4 c. ř. s., jest oprávněno. Jak jest nesporno a